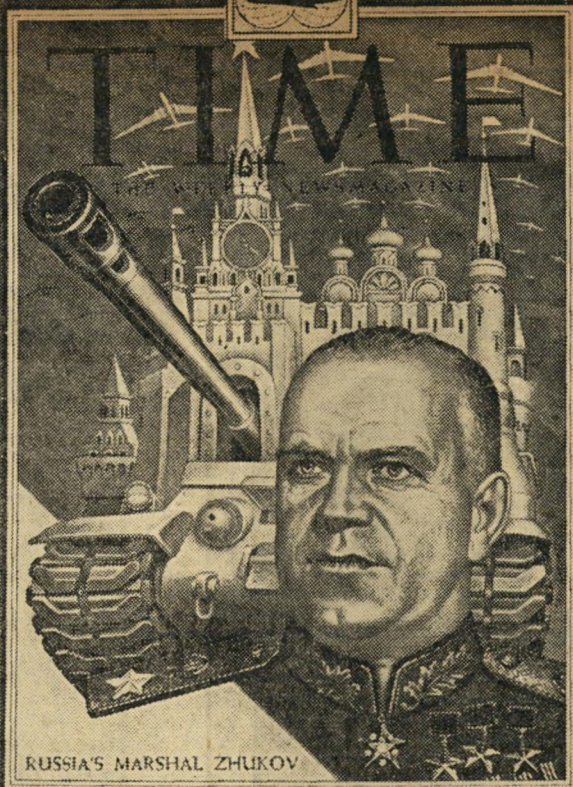

OCTOBER 29, 1956

Moshe Dayan: At 41, Head of Israel's Armed Forces
 (See International)

RUSSIA'S MARSHAL ZHUKOV

שמרני מאשר למרשל סובייטי — תואר שניתן לו עבור אירגון העורף במוסקבה הנצורה. המרשל בולגאנין, שהצטרף לפי מפלגה הקומוניסטית חודשים מעטים לפני מהפכת אוקטובר ושהיה בגיל 24 ראש הבולשת הפוליטית המפחידה ("צ'קקה") ב־ עיר מולדתו ניוז'נינובגורוד (כיום גורקי), לא פקד מעולם על גוף צבאי כל שהוא.

מטבעו, אין בולגאנין איש האיום הגס. סגנונו נוטה יותר לנצל את המהמאה הר עדינה, את מסיבת־הקוקטייל. הוא האיש הרגיל להופיע מאחורי הבמה בהצגות באלט ותיאטרון, להגיש מחמאות ופרחים לשחקניות, להפיק מסיבובי ריח נעים של מיקולון ודבריינימוס מיושנים. פעם, כשראה אותו המרשל סיטו מסתכל ברגליה של נערת־באלט יפה, נאנח בולגאנין באוזניו: "אכן, לכרושצ'וב לא היו מעולם רגליים כאלה!"

אולם בולגאנין רחוק מלהיות איש רך. מאחורי ההתנהגות הג'נטלמנית של בעל־משפחה (אשתו מורה לאנגלית בבית־ספר תיכוני, בנו ובתו נשואים), חבוי אדם תקיף מאד.

לא היה זה האיש שכדאי היה לזלול באימויו ללא חשבון.

★ ★ ★

מה יכוד היה בולגאנין לעשות? יתכן שלא יכול היה להעניו לשלוח נגד ישראל מאות אלפי מתנדבים, בנוסף קר ריאה, בלי לגרום להתלקחות עולמית. אולם הוא יכול היה לשלוח מפציצים סובייטיים

במערכה זה מול זה: שר־הבטחון הסובייטי גריגורי ז'וקוב, והרמטכ"ל הישראלי משה דיין, שתמותתו הושמה בשער הסבועון ניוז'יק.

המרשל והרביאלוף. קשה לתאר שתי דמויות שונות יותר מאשר שני מנהיגים צבאיים טבעיים אלה, שהיו עלולים להופיע

הצועדים (משמאל) בסגנון גרמני אופייני במוסקבה. אילו פרצה המלחמה, היו לטייסי הסובייטים (למטה מימין) ולטייסי ישראל (למטה משמאל) סיכויים רבים יותר להיפגש.

שני צבאות, שני סגנונים: חיילי חטיבת 9, שערכו מיסדר בתום מיבצעם המזהיר בשארם אל־שייך, בלבוש המרושל האופייני לצבא לוחם, שונים מאד מהיילי הצבא הסובייטי,

לסוריה, לציר עליהם סמלים סוריים ול־ הפציץ את שדות התעופה, הנמלים, המחנות והערים של ישראל — כפי שעשו הבריטים במצריים.

במידה שהדבר היה קשור בקשיים טכניים (המפציצים לא יכלו להגיע לסוריה מבלי לעבור על פני שטח פרסי או תורכי) יכלו המנהיגים הסובייטיים להשתמש בקליעים מונחים מבאקו — נשק קטלני שלא נוסה מעולם בטוח כזה.

יתכן כי מסוכן יותר אף מן האיום הצבאי הישיר היה הצד הפוליטי: האיום הסובייטי נתן בידי האמריקאים מכשיר מושלם כדי לסחוט כמעט כל דבר מישראל. כי ההגנה האמריקאית היתה המחיצה היחידה שעמדה בין ערי ישראל לבין הקליעים הסובייטיים. כך נתן האיום הסובייטי לבדו, בלי שום השקעה של כוח, יתרון עצום לגמאל עבד אל־נאצר — יתרון שאולי הציל את משטרו במשבר הגדול שעבר עליו.

מעולם לא היה האורח הישראלי הממוצע חדור שנאה כזאת לברית־המועצות כמו השבוע. קשה היה לדרוש ממנו שיראה בהורסי בופשט את מלאכיה־השלום של המרחב.

זרותית שלמות.

ות, יותר ב בענייני הסיח את בהונגריה, ימחת על

חמורה צב הביני ישראל, בתבערה

יה כלול יה כפול: ופאריס, ע לשיאו כמדינה"

זידה של לברית־ני האיום הסוביי

ל אלפרד האטלנטית, ס תגרום ללמלחמת

שמיצ את פתים הרי הברי

באימרה ול ללכת" — ממלא בתעלת

בנטיגה. יורה עוד היה לש

האחרונים הם עריכת את הכל קבע יכנע מיד ירשה את ול, תינתן

המבוהלת שידורו ה מחזה לא הנה דרכים מבלי ל־ ערב.